

සිංහලයා සතුව ඇති පරිසර දැනුම සහ අත්දැකීම් සමඟ බැඳුණ ජන වෙදකම

උච්ච පළාතේ කොස්ගම ඇසුරින් කෙරෙන අධ්‍යයනයකි

කේ. බී. කේ. කීරගල¹ සහ එම්. එස්. එම්.එල්. කරුණාරත්න²

¹ඉබුල්පේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය, ²භූගෝල විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය

හැඳින්වීම

සිංහලයාට වැළඳෙන අවදානමක් රෝග නව අනුවක් ව්‍යාධි දෙසිය තුනක් අතුරු අන්තරා සුවපත් කොට නිරෝගි දිවියකට අවශ්‍ය පසුබිම සැකසීම සිංහල ගම තුළ ම සිදුවිය. ගැමියාට සුවසෙත සලසන වෙද මැදුර සිංහලයාගේ සෞඛ්‍ය මධ්‍යස්ථානය විය. ස්වයංපෝෂිත අර්ථ ක්‍රමයක සියළු අවශ්‍යතා ගම තුළින් ම සපයා ගනු ලැබූ අතර ගැමියාගේ සියළු සෞඛ්‍ය ගැටළු විසඳා දීමට ද හැකියාව ගම සතු විය. ගම කුඩා ම ඒකකය ලෙස ගත් කළ එහි විවිධ සේවාවන් හා නිෂ්පාදන සපයන කුල හා පවුල් විය. ඒ අතර වෙදරාළුණ කට්ටිඬියා, දායම්මා හා නැකැත්තා සිංහලයාගේ කායික හා මානසික සංකලන නිවාරණය කරනු ලැබීය. සිංහල වෙදකම- ඇස්, ගෙඩි, වන, පිළිකා, කැවුම් බිඳුම්, විෂ, සර්වාංග ආදී වශයෙන් වර්ගීකරණයට ලක් ව තිබූ අතර එක් එක් විෂය කෙරෙහි ප්‍රවීණත්වය අන්තේවාසික පිරිසක් ද විය. සිංහල සමාජ සංවිධානය ගොඩනැගී ඇති ආකාරය අනුව වෙදකම පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට උරුම වූවකි. එසේ වුවත් වෙදකම ඉගෙන ගැනීමට ලැදි දරුවන් සඳහා ද මෙම ශිල්ප ශාස්ත්‍ර ලබාදීම සිදුවිය. ගමෙහි කිසිවකු හදිසි අනතුරකට හෝ රෝගාබාධයකට ලක් වූ විට හැකි සියළු ම දෙනා එතැනට එක් රැස්වීම සිංහල සිරිත විය. එවැනි අවස්ථාවක අවශ්‍ය සේවා සැපයීම ඔවුන් අතින් සිදු කෙරුණි. මෙම බැඳීම ඇසුරින් සාමාන්‍ය ගැමි ජනයාට වෙදකම හා ඖෂධ වර්ග පිළිබඳ අවබෝධය නිතැතින් ම ලැබුණි. එය අවශ්‍ය ඕනෑ ම අවස්ථාවක ඕනෑ ම කෙනෙකුගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා දීමට සිංහලයා බැඳී

සිටියේය. ශාක හඳුනා ගැනීම හා ඖෂධීය වටිනාකම් හඳුනාගැනීම පිළිබඳ ඉතා ඉහළ හැකියාවක් ඔවුන් සතු විය. නොහඳුනන ශාකයක් හමු වූ විට එහි ඇති ගුණාගුණ දැනගැනීමේ කුතුහලයක් ද විය. එබැවින් ඔසු සඳහා භාවිත වූ ශාක මෙන් ම එසේ නොවන ශාක පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ඔවුන් සතු විය. ගම්මානය වටා පැවති වන ලැහැබ සහ එහි ශාක ඔවුන් මැනවින් දැන සිටියේය. හදිසි රෝගීන් සඳහා ප්‍රතිකාර සපයා දෙන්නට ඇවැසි ඔසු සපයා දෙන ගැමියන් වෙද ගෙදරට බැඳී සිටියේය. එය ඔවුන්ගේ යුතුකම හා වගකීම ලෙස සලකා ක්‍රියා කළේය. මෙය සිංහල ගම්මාන සතු පොදු ලක්ෂණය වූ අතර සෑම සිංහල ගැමියෙකු ම සතු ශාක පිළිබඳ අවබෝධය ඉතා ඉහළ තලයක විය. ආහාරයට ගතයුතු ඖෂධීය ගුණයෙන් යුතු ශාක පිළිබඳ ගෘහණීය මැනවින් දැන සිටියේය. ශීත සහ උෂ්ණ ගුණ ඇති ආහාර වර්ග යෝග්‍ය හා යෝග්‍ය නොවන අවස්ථා පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ගෘහණීය සතු විය. එසේ සිංහල ජනයා ලබා සිටි අවබෝධය ඔවුන් සතු ජන වෙදකමෙහි එක් අංගයක් විය. ආහාර ඇවතුම් පැවතුම් පාලනය කළ මෙම දැනුම රෝග වැළඳීමේ හැකියාව අවම කිරීමට හේතු විය. 'සෑම සිංහලයෙකු ම වෛද්‍යවරයෙක්' යන ප්‍රකාශය තුළ සිංහලයා සතු ශාක භාවිතය සහ ඖෂධීය ගුණාගුණ පිළිබඳ දැනුම අන්තර්ගත වේ. මෙම තත්වයන් අඩ සියවසකට ඉහතදීත් සිංහල ගමකින් හඳුනාගත හැකි වුවද කාලය විසින් ඇති කළ විවිධ වෙනස්කම් හමුවේ සමාජ ආකල්පමය වශයෙන් ජන වෙදකම

කෙරෙහි ඇති වූ අවිශ්වාසනීයත්වය නිසා සිංහල ජනතාවගෙන් එය දුරස් වූයේ සිංහලයා සතු ශාක පිළිබඳ දැනුම ද හීන කරවමිනි. එසේ වුවත් වඩාත් එලදායී කාර්යක්ෂම හා යෝග්‍ය යයි හඳුනාගත් වෙදකම් නිසා සිංහලයා නිරන්තර රෝග පීඩාවන් වලට ලක්වීම හා යෝග්‍ය ආහාර සංස්කෘතිය ගිලිහීයෑම නිසා දුර්වල ශරීර ශක්තියෙන් යුතුවීම පිළිබඳ අවබෝධකර ගැනීමට සිංහලයාට අඩ සියවසකට වඩා කාලයක් ගතවිය.

මෙම පැරණි සිංහල ගම්මාන සංස්කෘතිය ක්‍රමයෙන් සංවර්ධන සමාජ සංස්කරණ හා මුසු වෙද්දී එහි පැවති ආකෘතිය වෙනස්වීමට බඳුන් විය. එම වෙනස මගින් ආර්ථික වාසි අහිමි දේශීය වෙදකම ප්‍රගුණ කළ සිංහල වෙදැදුරා ද වෙනත් ආදායම් මාර්ග සොයා යායුතු වූයෙන් එම ශාස්ත්‍ර ගිලිහී ගියේ ය. පියා සතු වෙදකම වෙනුවට වෙනත් ආර්ථික වාසි ඇති කාර්යයන් සඳහා දැරුවන් යොමුවීම ද එම ශාස්ත්‍රය අහිමිකරලීමට හේතු විය.

ගැටළුව

මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටළුව වන්නේ සම්ප්‍රදායික සිංහල ජන වෙදකම ස්වාභාවික පරිසරය සමග පවත්නා සබඳතාව සහ එම සබඳතාව ප්‍රජාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීම කෙරෙහි කරන ලද බලපෑම කුමක් ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි.

අධ්‍යයන ප්‍රදේශය

බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ හල්දුම්මුල්ල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ රත්නපුර දිස්ත්‍රික් මායිමට ආසන්නව පිහිටි ෭෦ව කොස්ගම ගම්මානය හඳුනාගත හැකිය. ගම්මානයට පිවිසීම සඳහා බදුල්ල රත්නපුර මාර්ගයෙහි හල්පේ ගම්මානයෙන් ඇති මරංගහවෙල මාර්ගය ඔස්සේ කි මී 07ක් පමණ ගමන් කළ යුතු වේ. එය හල්දුම්මුල්ල නගරයේ සිට කි මී 18 කි. මුළු ජනගහණය 484 ක් වන අතර ඔවුන් පවුල් 118 කට අයත් වේ. බදුදුදෙන රජයේ පාසල මගින් පළමු වසරේ සිට 11 වසර දක්වා අධ්‍යාපනය ලබා දේ. උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා යා යුතු පාසල කි මී 14 ක් පමණ දුරින් පවතී. ආසන්නතම රජයේ රෝහල පිහිටා ඇත්තේ හල්දුම්මුල්ල

නගරයෙහි ය. ගමෙහි දේශීය වෛද්‍යවරුන් දෙදෙනෙක් සිටිති.

ක්‍රමවේදය

මෙය ගුණාත්මක අධ්‍යයනයකි (Bryman,2009). එහෙයින් දත්ත රැස්කිරීම, විශ්ලේශනය සහ ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ඊට යෝග්‍ය ක්‍රමවේදයන් යොදා ගන්නා ලදී. දත්ත රැස්කිරීම සඳහා අර්ධ ව්‍යුහගත සම්මුඛ සාකච්ඡා, ඉලක්කගත සම්මුඛ සාකච්ඡා, සිද්ධි අධ්‍යයන, සෘජු නිරීක්ෂණ යන ක්‍රමවේද භාවිතකර ඇත දත්ත ඉදිරිපත් කිරීමේදී ද ගුණාත්මක දත්ත ඉදිරිපත් කිරීමේ සටහන්, සිද්ධි අධ්‍යයන වැනි ක්‍රමවේදයන් පාදක කර ගෙන ඇති Bryman (2009) ට අනුව ඉහත ක්‍රමවේද ගුණාත්මක පර්යේෂණයක දී ප්‍රමුඛ වේ.

නිගමනය

පර්යේෂණය මගින් අනාවරණය වූයේ මෙම ප්‍රජාව බෝ නොවන රෝග වලින් බොහෝ දුරට වැළකී වැඩි ආයු කාලයක් භුක්ති විඳින බවයි. ඒ සඳහා ජන වෙදකම, ආහාර රටාව සහ දෛනික ජීවන ක්‍රියාකාරකම් ද හේතු වී ඇත. මේ අනුව නිගමනය කළ හැක්කේ පරිසරය හා බැඳි ජන වෙදකම සහ ඒ ආශ්‍රිත සම්ප්‍රදායික දැනුම මෙම ග්‍රාමීය ප්‍රජාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීම සඳහා සෘජු ව හේතු වී ඇති බවයි. එය සොබාදහම හා සමග ජීවත් වීමේ විද්‍යාත්මක කලාවකි.

ආශ්‍රේය ග්‍රන්ථ

ඩේවි, ජේ., 2002. ඩේවි දුටු ලංකාව ඉංග්‍රීසි බසින් පරිවර්තනය. එච්. එම්. ඇල්ලේපොල සෝමරත්න, බොරැස්ගමුව, විසිදුනු ප්‍රකාශකයෝ.
නොක්ස්, ආර්., 2004. නොක්ස් දුටු ලක්දිව. ඉංග්‍රීසි බසින් පරිවර්තනය: ප්‍රේමවන්ද අල්විස්, කොළඹ, සූරිය ප්‍රකාශකයෝ.
නන්දාරාම, ටී., 1997. උද්භිත නාම ප්‍රදීපිකා, කොළඹ, ගොඩගේ සහෝදරයෝ.
විජේසේකර, එන්., 1986. ලංකා ජනතාව, කොළඹ, ගුණසේන සහ සමාගම.
පීරිස්, ආර්., 2001. සිංහල සමාජ සංවිධානය, නුවර යුගය, බොරැස්ගමුව, විසිදුනු ප්‍රකාශකයෝ.
එල්ලාවල, එච්., 1964. පුරාතන ලංකාවේ සමාජ ඉතිහාසය, කොළඹ, සමාජ කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව.